

Intendant: Mgr. JAROSLAV VOCELKA

Šéf opery: PhDr. INGEBORG ŽÁDNÁ

Šéfdirigent: LEOŠ SVÁROVSKÝ

TISKOVÁ ZPRÁVA

23. září 2004

Gaetano Donizetti:

Lucia di Lammermoor

Premiéra 30. září 2004 ve Státní opeře Praha

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Lucia di Lammermoor

Dirigent: LEOŠ SVÁROVSKÝ

II. dirigent: RICHARD HEIN

Režie: ANTON NEKOVAR

Scéna: JAN DUŠEK

Kostýmy: JOSEF JELÍNEK

Sbormistr: ADOLF MELICHAR

Asistent režie: OLGA KYNDLOVÁ, LUBOR CUKR

Osoby a obsazení:

Lucia	Simona Houda-Šaturová / Anna Todorova Dagmar Vaňkátová / Marina Vyskvorkina
Edgar	Tomáš Černý / Yikun Chung / Martin Šrejma
Raimondo	Gustav Beláček / Ivo Hrachovec / Oleg Korotkov
Arturo	Jan Ježek / Jaroslav Kovacz / Nikolaj Višňjakov
Normano	Lubomír Havlák / Jiří Hruška
Enrico	Miguelangelo Cavalcanti / Richard Haan / Ivan Kusnjer
Alisa	Veronika Hajnová / Andrea Kalivodová / Jana Levicová

Orchestr a sbor Státní opery Praha

Gaetano Donizetti

Italský skladatel Gaetano Donizetti (1797-1848) je autorem třinácti symfonií, sto patnácti velkých církevních skladeb, osmnácti světských kantát a také více než sedmdesáti oper. Z hlediska hudební historie je považován za jednoho z nevýznamnějších předchůdců Giuseppe Verdiho a jeho opery tvoří neodmyslitelnou součást světového repertoáru. V raném období Donizetti komponoval především komické tituly ovlivněné Gioacchinem Rossinim, v pozdějších pracích, které je většinou možné označit za romantické tragédie, se však stále výrazněji projevoval autorův osobitý rukopis. Jeho charakteristickými znaky jsou vypjatý dramatismus a nebývalé hlasové a technické nároky kladené na interprety. Donizetti rád komponoval přímo pro slavné pěvce své doby, jako byli Rosine Stolzová, Fanny Tacchinardi-Persianiová nebo Giorgio Ronconi. V průběhu své plodné tvůrčí éry postupně spolupracoval s prestižními scénami v Neapoli, Paříži, Miláně nebo Vídni. První operou, která mu zajistila mezinárodní uznání, se stala Anna Bolena (1830). K nejživotnějšímu Donizettiho operním dílům dnes patří Nápoj lásky (1832), Lucia di Lammermoor (1835), Favoritka (1840) či mistrovský komický opus pozdního období Don Pasquale (1843). Do Čech si tvorba Gaetana Donizettiho našla cestu velmi rychle, byla zde uváděna již od 30. let 19. století.

Lucia di Lammermoor

Lucia di Lammermoor je Donizettiho čtyřicátým druhým operním dílem. Světová premiéra se uskutečnila 26. září 1835 v divadel San Carlo v Neapoli a zaznamenala triumfální úspěch. Předlohou k libretu této velké tříaktové opery se stal román Waltera Scotta The Bride of Lammermoor z roku 1819. Scott v něm umělecky zpracoval skutečný dramatický příběh nešťastné lásky, který se odehrál v sedmnáctém století v rodině jistého skotského právníka. Scottův román převedl do podoby operního

libreta Salvatore Cammarano, pozdější spolupracovník Verdiho či Pucciniho. Donizetti komponoval Lucii di Lammermoor o něco déle než jeden měsíc a vytvořil nesmrtelné dílo se strhujícími pěveckými úkoly, především s neobyčejně náročným partem ústřední hrdinky. Při neapolské premiéře ztvárnila Lucii Fanny Tacchinardi-Persianiová, ve dvacátém století se stala uznávanou představitelkou této role Maria Callas, v posledních letech byla za nepřekonatelnou interpretku považována Edita Gruberová. Na scéně Státní opery Praha (Smetanova divadla) byla Lucia di Lammermoor uvedena naposledy v roce 1989 pod taktovkou dirigenta Jana Štycha a v režii Miloslava Nekvasila. Hudebního nastudování připravované inscenace se ujal šéfdirigent Státní opery Praha Leoš Svárovský a režie Anton Nekovar. V prestižní titulní roli se postupně představí Marina Vyskvorkina, Simona Šaturová, Anna Todorova a Dagmar Vaňkátová.

Anton Nekovar /režie/

Anton Nekovar se narodil ve Vídni. Po absolvování gymnázia studoval vedle režie a herectví germanistiku, filozofii a divadelní vědu na Vídeňské univerzitě. Jako herec vytvořil četné role ve vídeňském Lidovém divadle a na několika festivalech, vystupoval také v televizi. Působil jako dramaturg a vedoucí režisér v Badenu a jako intendant Nového divadla Dolního Rakouska, pedagogicky byl činný jako docent pro trénink pěvecké interakce. Podílel se na organizaci bilaterálních kulturních projektů mezi Rakouskem, Českou republikou a Slovenskou republikou. Dosud režíroval více než osmdesát inscenací oper, činoher, operet i muzikálů. Jeho produkce byly uvedeny na mnoha jevištích Rakouska, Německa, České republiky, Slovenska a Švýcarska; v posledních letech to byly například opery Aida, Otello, Maškarní ples, Bohéma, Turandot, Tosca, Andrea Chénier, Sedlák kavalír, Komedianti, Fidelio, Schönbergovo Očekávání a opereta Země úsměvů. V roce 2000 inscenoval ve Státní opeře Praha světovou premiéru opery Fyzikové (Pflüger/Dürrenmatt/Willaschek). Roku 2001 obdržel v rámci Festivalu českých operních divadel za inscenaci Verdiho Otella v Liberci cenu kritiků, udělovanou Jednotou hudebního divadla. Na rok 2005 připravuje Bernsteinovu West Side Story pro festival Ostseefestspiele ve Stralsundu. Od 1. 8. 2005 bude působit jako intendant v „Theater Vorpommern“ v městech Greifswaldu a Stralsundu a při Ostseefestspiele.

Leoš Svárovský /dirigent/

Leoš Svárovský vystudoval hru na flétnu na pražské konzervatoři a do roku 1981 dosáhl pověsti vynikajícího sólisty. V letech 1981-87 pokračoval ve studiu na AMU, a to v oboru dirigování u profesora Václava Neumanna. Své dirigentské působení zahájil už v roce 1985 jako asistent Zdeňka Košlera, tehdejšího šéfa opery Národního divadla v Praze. V roce 1991 se účastnil kurzů Herberta von Karajana v Salzburku, byl asistentem Sira George Soltiho a Claudia Abbada během „Sommerspiele Salzburg“. Od počátku své dirigentské kariéry pracoval s vynikajícími českými a slovenskými orchestry. Jako šéfdirigent s Pražským komorním orchestrem (1985-87), Janáčkovou filharmonií Ostrava (1991-93), Státní filharmonií Brno (1991-95), Slovenským komorním orchestrem Žilina (1995-2000), Komorní filharmonií Pardubice (od r. 1997) a baletem Národního divadla v Praze (od r. 2001), Slovenskou filharmonií (od r. 2002) a Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK (od r. 2000). V divadelní sezoně 2003-2004 byl uměleckým šéfem opery Státní opery Praha, nyní zde působí jako šéfdirigent.

Jan Dušek /scéna/

Profesor akademický architekt Jan Dušek vystudoval scénografii na pražské DAMU u profesora Trösterera. V letech 1968-1972 působil jako výtvarník v Divadle Petra Bezruče v Ostravě. Od roku 1983 je pedagogem scénografie na DAMU, v roce 1990 zastával funkci děkana, od roku 1992 je vedoucím katedry scénografie. Realizoval více než pět set scénografických projektů, často i návrhy kostýmů. Spolupracoval s předními českými režiséry (E. Schorm, J. Fréhar, Z. Černín, Z. Kaloč, J. Korčák, O. Ševčík, P. Lébl, M. Lang, J. A. Pitínský) a choreografy (P. Šmok, L. Vaculík). Vedle českých scén pracoval také v divadlech v Baden-Badenu, Münsteru, Karlsruhe a v Polsku. Pedagogicky působil na školách v USA, Velké Británii či Španělsku. V roce 1972 získal první cenu Triennale Novi Sad, v roce 1996 Cenu Alfréda Radoka.

Josef Jelínek /kostýmy/

Absolvoval Vysokou školu múzických umění v Bratislavě, po angažmá v Městském divadle ve Zlíně je od roku 1983 stálým kostýmním výtvarníkem Národního divadla a Státní opery Praha. Je nositelem domácích i zahraničních ocenění (Cena mladého výtvarníka, Cena MK SR, zlaté medaile z trienále v Novém Sadu a PQ 1983). Vytvořil kostýmy pro více než 650 inscenací v Praze, Bratislavě, Brně, Ostravě, Plzni, Berlíně, Monte Carlu, Lublani, Leedsu, Bergenu aj. Jako kostýmní výtvarník se podílel na hudebních filmech Petra Weigla. Ojedinele se věnuje i scénografické tvorbě, zejména pro balet. Pro Státní operu Praha vytvořil návrhy kostýmů k inscenacím: Rienzi, Otello, Salome, Maškarní ples,

Nabucco, Netopýr, Aida, Boris Godunov, Trubadúr, Robert ďábel, Turandot, Orlando furioso, Carmen, z české tvorby to byla Janáčkova Káta Kabanová a Její pastorkyňa.

Simona Houda-Šaturová /host Státní opery Praha - Lucia/

Simona Houda-Šaturová ukončila studia v roce 1989 na konzervatoři v Bratislavě a v roce 1992 absolvovala mistrovské kurzy u I. Cotrubas ve Vídni. Pravidelně hostuje v Národním divadle, ve Státní opeře v Praze a v Janáčkově divadle v Brně. Do jejího repertoáru patří Verdiho Gilda (Rigoletto) a Oscar (Maškarní bál), Adele v Netopýrovi J. Strausse a Mozartovy Susanna (Figarova svatba), Konstanze (Únos ze Serailu) a Pamina (Kouzelná flétna). Za roli Giulietty v inscenaci Belliniho opery I Capuleti e i Montecchi v Divadle J. K. Tyla v Plzni jí byla udělena cena Thálie 2001. K vrcholům posledních sezón patří spolupráce se Sylvain Cambrelingem (Theatre du Chatelet, Wiener Konzerthaus), Zdeňkem Mácalem (Opera de Monte-Carlo), Martinem Haselböckem (L'Hommage a Lucia Popp) a Genadijem Rožděstvěnským (FOK). Pravidelně účinkuje na festivalech Wiener Frühlingfestival, Köthener Bach Festtage, Pražské jaro aj. Spolupracuje s Českou televizí, nahrává pro Český rozhlas a vydavatelství Supraphon, Orfeo a Classico. Koncertuje v tuzemsku i v zahraničí (Japonsko, Rakousko, Německo, Itálie, Španělsko aj.).

Anna Todorova /sólistka Státní opery Praha - Lucia/

Původem bulharská sopranistka, absolventka Státní hudební akademie v Sofii. Roku 1993 debutovala ve Státní opeře v Sofii jako Královna noci v Mozartově Kouzelné flétně a do roku 1997 na této scéně ztvárnila řadu dalších rolí světového repertoáru. Roku 1998 se stala laureátkou 35. mezinárodní pěvecké soutěže Francisco Viñas ve španělské Barceloně. V sezoně 1997/98 se přestěhovala do České republiky a v Divadle J. K. Tyla v Plzni nastudovala roli Lucie v Donizettiho opeře Lucia di Lammermoor. O dva roky později tam vytvořila roli Violetty v opeře La Traviata a Margheritu v Boitově Mefistofelovi. Roku 1998 se stala sólistkou Státní opery Praha. Zde vytvořila role, jako je Violetta ve Verdiho La Traviata, Gilda v Rigolettovi, Královna noci v Mozartově Kouzelné flétně, Marina Mniškova v Dvořákově Dimitrijovi. Na scéně Státní opery Praha také účinkovala ve světových premiérách oper Fyzikové od Andrease Pflügera (2000) a Joseph Merrick zvaný Sloní muž od Laurenta Petitgirarda (2002). V rámci turné s plzeňskou operou, s Operou Mozart a se Státní operou Praha vystupovala v Dánsku, Japonsku a v dalších zemích.

Dagmar Vaňkátová /sólistka Státní opery Praha - Lucia/

Zpěv vystudovala na pražské konzervatoři u prof. V. Passerové a M. Boháčové. Po absolutoriu v r. 1984 se stala sólistkou Komorní opery Praha (později Opera Mozart). Zúčastnila se několika pěveckých soutěží, z nichž si v průběhu let 1982-89 odnesla čtyři ceny. Od r. 1996 je členkou Státní opery Praha, kde nastudovala např. Despinu v Mozartově opeře *Così fan tutte* a Královnu noci a Papagenu v Kouzelné flétně, Fiorillu v Rossiniho *Turkovi* v Itálii, Adélu v *Netopýrovi*, Gildu v *Rigolettovi* a celou řadu dalších rolí. Intenzivně se věnuje také koncertní činnosti, je vyhledávanou interpretkou komorní a oratorní hudby všech stylových období včetně současné tvorby českých autorů (např. na mezinárodním hudebním festivalu v Českém Krumlově se představila v premiéře *Vodní hudby* F. X. Thuriho, v pražském Atriu v premiéře písňového cyklu V. Matouška *Nad krajinou*).

Marina Vyskvorkina /sólistka Státní opery Praha - Lucia/

Původem ruská sopranistka Marina Vyskvorkina má na repertoáru především Violettu (Verdi: *La Traviata*), kterou zpívala ve vídeňské a hamburské Státní opeře, ve Státní opeře Praha, v Národním divadle v Praze a v Brně a ve Státní opeře v Oděse, a Gildu ve Verdiho *Rigolettovi*, s nímž vystoupila v Gran Opera v americkém Connecticutu, v Teatro Massimo v Palermu, ve Státní opeře Praha a Národním divadle. Titulní roli Donizettiho *Lucie di Lammermoor* již ztvárnila ve Vídni, ve Stamfordu, v Parmě, Piacenze a v Karlsruhe. Dále zpívá *Musettu* (Puccini - *La Bohème*), *Giuliettu* (Bellini: *Kapuleti a Montekové*), *Juliette* (Gounod: *Roméo et Juliette*) a *Manon* (Auber: *Manon Lescaut*). Ve Státní opeře Praha vystoupila rovněž jako *Ophélie* v *Thomasově Hamletovi*, *Královna noci* (Mozart: *Kouzelná flétna*) a *Oscar* (Verdi: *Maškarní ples*). Spolupracovala s dirigenty, jako jsou Serge Baudo, Zdeněk Mácal, Tamas Vasary, Howard Griffiths nebo Graeme Jenkins. V roce 1997 se stala absolutní vítězkou XXXII. mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech. V roce 2000 zvítězila ve 2. mezinárodní pěvecké soutěži Gianfranco Masini *Credem* v Reggio Emilia v Itálii.

Státní opera Praha

Historie divadla v obrazech a datech

(Opera 1888-2003)

Státní opera Praha vydala ve spolupráci s nakladatelstvím Slovart reprezentativní publikaci zabývající se historií této významné kulturní instituce od jejího otevření v roce 1888 až do konce sezony 2002/03. Kniha s názvem „Státní opera Praha - Historie divadla v obrazech a datech“ se soustřeďuje výhradně na operní dění na této scéně.

Autor knihy Tomáš Vrbka seznamuje čtenáře na 600 stranách s peripetemi všech 115 uplynulých sezon formou krátkých medailonů připomínajících jednotlivé ředitele, nejvýznamnější pěvce, dirigenty, režiséry, scénické a kostýmní výtvarníky. Na úvod textu ke každé sezoně je zařazen přehled premiér. Kniha obsahuje na 1300 ilustrací shromážděných jak z domácích, tak zahraničních zdrojů. Mnohé jsou publikovány vůbec poprvé. Všechny texty jsou přeloženy do angličtiny a němčiny a kniha je doplněna jmenným a názvovým rejstříkem, rejstříkem rolí, souhrnným přehledem premiér a nových nastudování.

Publikace vznikla za finanční podpory Česko-německého fondu budoucnosti a sponzorské účasti firmy Schneidersöhne Papier Praha a tiskárny Libertas a. s. Zájemci si knihu mohou koupit ve vybraných knihkupectvích nebo přímo během představení ve Státní opeře Praha.

Premiéry sezony 2004/2005

Opera

Gaetano Donizetti (1797-1848) LUCIA DI LAMMERMOOR

Dirigent: LEOŠ SVÁROVSKÝ

Režie: ANTON NEKOVAR

Scéna: JAN DUŠEK

Kostýmy: JOSEF JELÍNEK

Premiéra: 30. 9. 2004

Petr Iljič Čajkovskij (1840-1893) PIKOVÁ DÁMA

Dirigent: ROMAN KOFMAN

Režie: ROMAN HOVENBITZER

Scéna: PAVEL BÍLEK

Kostýmy: SIMONA RYBÁKOVÁ

Choreografie: REGINA HOFMANOVÁ

Premiéra: 25. 11. 2004

Zdenek Merta (1951) LA ROULETTE

Libreto: STANISLAV MOŠA

Dirigent: BOHUMIL GREGOR

Režie: STANISLAV MOŠA

Scéna: DANIEL DVOŘÁK
Kostýmy: JAN RŮŽIČKA
Choreografie: VLADIMÍR KLOUBEK
Světová premiéra: 17. 3. 2005

Antonín Dvořák (1841-1904) RUSALKA

Dirigent: LEOŠ SVÁROVSKÝ
Režie: ZDENĚK TROŠKA
Kostýmy: JOSEF JELÍNEK
Premiéra: 5. 5. 2005

Balet

Sergej Prokofjev (1891-1953) POPELKA

Dirigent: LEOŠ SVÁROVSKÝ
Režie: PAVEL ŠMOK, PAVEL ĎUMBALA
Choreografie: PAVEL ŠMOK, PAVEL ĎUMBALA
Scéna: PETER ČANECKÝ
Kostýmy: ROMAN ŠOLC
Premiéra: 16. 12. 2004

ČAS BOLESTI / TIME OF PAIN

Hudba: DEAD CAN DANCE, PHILIP GLASS, ONDEKOZA, CLAUD NINI,
LES TAMBOURS DU BRONX
Choreografie, režie a libreto: BRONISLAV ROZNOS
Scéna a kostýmy: ROBERT SCHRAG
Premiéra: 2. 6. 2005

PARTNEŘI STÁTNÍ OPERY PRAHA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI STÁTNÍ OPERY PRAHA

PRÁVO

THE PRAGUE POST

euroAWK

